

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobkyně: **SAZEL s.r.o.**, IČO: 27864111,
sídlem U Jezu 33, Černé Budy, Sázava,
zastoupená advokátkou Mgr. Anetou Srnovou,
sídlem Národní 58/32, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2021, č. j. 173523/2020/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2021, č. j. 173523/2020/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10 800 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky Mgr. Anety Srnové.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Městského úřadu Benešov (dále jen

„městský úřad“) ze dne 18. 11. 2020, č. j. MUBN/197384/2020/OOPLH (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že opravil chybně uvedenou částku pokuty v předposledním řádku výroku prvostupňového rozhodnutí s tím, že ostatní části výroku prvostupňového rozhodnutí zůstávají beze změn. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 181 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“), jehož se dopustila tím, že jako stavební podnikatel v období od konce měsíce září 2018 do poloviny měsíce října 2018 na pozemcích p. č. 528, 1199/1 a 490/4 v katastrálním území R. provedla stavební úpravy nádrže Nedvěžského nového rybníka – výměnu požeráku a vypustného zařízení – bez stavebního povolení nebo jiného opatření vodoprávního úřadu, čímž porušila § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „vodní zákon“), a § 108 odst. 1 stavebního zákona. Za přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 45 000 Kč.

2. Žalobkyně namítá, že se nemohla výše uvedeného přestupku dopustit, neboť byla pouze stavebním podnikatelem, nikoli stavebníkem.
3. Dále namítá, že žalovaný nezkoumal příčinnou souvislost mezi jejím jednáním [opravou požeráku (požerák je typem vypouštěcího zařízení rybníka, jde o svislou šachtu umístěnou v blízkosti hráze rybníka – poznámka soudu)] a poškozením komunikace a hráze rybníka. Stav hráze a příčinná souvislost mezi jejím jednáním a zborcením hráze byla v řízení pouze tvrzena na základě „svědectví kolemjdoucích“, petice místních občanů, záznamů vodoprávního úřadu, které pouze konstatují stav na místě po průsaku vody, přičemž tento stav byl prokazován nepravomocným rozhodnutím ze dne 10. 7. 2019. č. j. MUBM/85356/2019/OVH, o odstranění stavby. Za nepochopitelný žalobkyně považuje dotaz na Policii České republiky, zda v jejím jednání nespátřují naplnění skutkové podstaty trestného činu obecného ohrožení. Dále namítá, že vyjádření obce R. nelze považovat za adekvátní důkazní prostředek pro rozhodnutí ve věci. Dle názoru žalobkyně spisová dokumentace neobsahuje žádný relevantní důkaz prokazující její vinu.
4. Žalobkyně též namítá, že nebyla naplněna skutková podstata z hlediska rozsahu jednání, neboť městský úřad spojil dvě nesouvisející jednání více osob (opravu požeráku a řešení havarijního stavu hráze o několik měsíců později) v jednání jedné osoby a shledal naplnění skutkové podstaty přestupku, ačkoli v řízení nebyl zkoumán stav hráze, rybníka a skutečné důvody jeho poškození, které nesouvisí s jednáním žalobkyně. Vytýká správním orgánům, že příčinnou souvislost označily za nepodstatnou.
5. Žalobkyně rovněž namítá, že jako důkaz žalovanému slouží pouze nekvalitní fotografie pořízené panem M. H. a jeho popis stavu hráze. Poukazuje na to, že M. H. nebyl vyslechnut a stav rybníka hodnotí jako odborník na vodní díla, jímž není, neboť jde pouze o místního občana, který nemá odpovídající vzdělání a kvalifikaci a který neznal faktický stav hráze. Vytýká též městskému úřadu, že vychází z jeho hodnocení, jako by se jednalo o odborný posudek, ačkoli dle žalobkyně je tento důkaz irelevantní a o ničem nevypovídá, neboť neprokazuje stav hráze ani nezákonnou činnost žalobkyně. Žalobkyně v této souvislosti vyjádřila pochybnost o nezájatosti městského úřadu s tím, že není zřejmé, jak se M. H. dozvěděl o opětovném projednání případu a dne 21. 6. 2020 poskytl do spisu důkazní materiál, aniž byl správním orgánem předvolán.

6. Z části spisu městského úřadu, odboru výstavby a územního plánování, oddělení silničního správního úřadu, dle žalobkyně plyne, že šlo o havarijní stav hráze, který musel být řešen neprodleně, přičemž to nebyla žalobkyně, kdo jednal v rozporu se zákonem. Je zde uvedeno, že žalobkyně předala dílo bez vad s upozorněním, že hráz není vhodná pro provoz motorových vozidel, neboť původní část hráze nebyla pro takový provoz stavěna.
7. Za relevantní důkaz žalobkyně považuje své prohlášení ze dne 6. 4. 2019, kterým jako zhotovitel předávala dokončené dílo bez vad a plně funkční s doporučeními běžnými u vodních staveb. Tento důkaz správní orgány nezohlednily.
8. Žalobkyně také namítá, že nebyl v řízení vyslechnut M. Š. jako stavebník a k věci se nikdy nevyjádřil.
9. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný považoval za lživou její výpověď (patrně míněna výpověď jednatele) a nezabýval se rozpory mezi její výpovědí a dopisy obce R. a pana H.. Dle názoru žalobkyně to podporuje podezření z podjatosti městského úřadu. Žalobkyně očekávala, že tuto procesní vadu žalovaný svým rozhodnutím zhojí.
10. Žalobkyně namítá, že ve spise nejsou jiné důkazy než výslech jejího jednatele, a není tedy zřejmé, na základě čeho městský úřad a žalovaný rozhodli o její vině a na základě čeho posoudili příčinnou souvislost mezi jednáním žalobkyně (rekonstrukcí požeráku) a zhroucením hráze.
11. Žalobkyně rovněž vytýká žalovanému, že se nezabýval rolí společnosti Proxima s.r.o., která prováděla úpravy a opravy hráze před žalobkyní, a jednáním vlastníka rybníka a jeho zaměstnanců, které mělo vliv na následný havarijní stav hráze a její zhroucení. Nezabýval se ani tím, proč byla odmítnuta žalobkyní oficiálně předložená projektová dokumentace k opravě poruchy hráze od Ing. O. S..

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření uvádí, že jde o přestupek spáchaný právníkem osobou jako stavebním podnikatelem dle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Žalobkyně v odporu uvedla, že provedla výměnu požeráku na základě objednávky pana Š. a později po protržení hráze jako reklamaci provedla opravu. Dále uvedla, že tyto práce provádí již od roku 1968. Při jednání dne 22. 1. 2020 žalobkyně k obvinění z provádění stavebních úprav v září a říjnu 2018 uvedla, že měla objednávku od pana Š., stavbu prováděla, požerák vyměnili, tou dobou však nevěděli, že je celá hráz špatná. Původní požerák byl dřevěný. Zástupce žalobkyně se ptal pana Š., resp. jeho zástupce, jehož jméno si nepamatoval, zda oprava podléhá nějakému ohlášení, žádnou listinu týkající se první části, tedy výměny požeráku, zástupci žalobkyně nedal. Spis dále obsahuje přílohu č. 1 protokolu o opravě hráze provedené žalobkyní.
13. K námitkám žalobkyně žalovaný uvádí, že skutkovou podstatou je jednání stavebního podnikatele, což je uvedeno ve výroku prvostupňového i napadeného rozhodnutí. První žalobní bod tak žalovaný považuje za nesrozumitelný. Dále žalovaný uvádí, že odpovědnost stavebního podnikatele je objektivní. Bylo třeba pouze zjistit, zda stavba nebo její změna byla provedena bez stavebního povolení, což bylo prokázáno. Příčinná souvislost mezi jednáním žalobkyně (opravou požeráku) a stavem hráze nesouvisí se skutkovou podstatou přestupku. Existence jakéhokoli povolení nebyla zjištěna. Popis přestupkového jednání ve výroku neobsahuje žádný text vztahující se k pozdějšímu řešení reklamace. Z výroku je zřejmé, že následné jednání žalobkyně nebylo rozhodnutím

posuzováno. Prohlášení M. H. a fotografie stavebních prací nebyly jediným ani nejdůležitějším podkladem prvostupňového rozhodnutí. Podkladem jsou jiné skutečnosti dokládající neexistenci stavebního povolení nebo opatření vodoprávního úřadu. Ani napadené rozhodnutí není opřeno o namítané prohlášení a fotografie. Následný havarijní stav rybníční hráze nesouvisí se skutkovou podstatou přestupku, jímž byla žalobkyně uznána vinnou. Žalobkyně sama uvedla, že v době provádění stavby jí nebyl znám stav hráze jako havarijní. Žalobkyně uvedla, že provedla výměnu požeráku poté, kdy proběhl neodborný zásah vlastníka hráze – stavebníka do požeráku. V žalobě žalobkyně sama přiznává, že provedla stavební práce, pro které nebylo vydáno stavební povolení nebo opatření vodoprávního orgánu. Prohlášení žalobkyně z dubna 2019 se týká provedení reklamace na původní stavební práce provedené v roce 2018. Žalobkyně v odporu proti příkazu uvedla, že k uznání reklamace přistoupila pod nátlakem ze strany pana Š. s tím, že je přesvědčena, že práce provedla bez vady. Žalobkyně tak sama potvrdila provedení stavebních prací a následné opravy. Pokud jde o výslech stavebníka, žalovaný poukazuje na to, že skutková podstata přestupku stavebníka a stavebního podnikatele spolu nesouvisí. K naplnění skutkové podstaty přestupku stavebního podnikatele postačuje zjištění, že byla provedena stavba nebo změna stavby bez stavebního povolení nebo opatření. Neexistence stavebního povolení nebo opatření byla prokázána, přičemž prohlášení a fotografie stavebních prací ani podání obce R. nebyly jediným ani nejdůležitějším důkazem a napadené rozhodnutí na nich není založeno. Sama žalobkyně potvrdila, že žádné stavební povolení nebo opatření vodoprávního úřadu neobdržela. Jako stavební podnikatel provádějící stavby od roku 1968 musela vědět, jaké stavby musí mít stavební povolení. Role společnosti Proxima s.r.o. nesouvisí s jednáním, kterým byla naplněna skutková podstata. Žalovaný poukázal na to, že výše pokuty představuje necelou desetinu částky, kterou lze za jednání žalobkyně uložit. Předložení projektové dokumentace v přestupkovém řízení nemůže nahradit chybějící stavební povolení nebo opatření vodoprávního orgánu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud posoudil žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, neshledal. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nevyjádřili nesouhlas, tudíž se má za to, že s takovým postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.); nadto byl dán důvod pro postup dle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s.

Podstatný obsah správního spisu

15. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že městský úřad vydal dne 2. 12. 2019 příkaz, jímž uznal žalobkyni vinnou z přestupku dle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, jehož se měla dopustit tím, že jako stavební podnikatel v období od konce měsíce září 2018 do poloviny měsíce října 2018 na pozemcích p. č. 528, 1199/1 a 490/4 v katastrálním území R. provedla stavební úpravy nádrže Nedvěžského nového rybníka – výměnu požeráku a výpustního zařízení – bez stavebního povolení nebo jiného opatření vodoprávního úřadu, čímž porušila § 15 odst. 1 vodního zákona a § 108 odst. 1 stavebního zákona, a uložil žalobkyni pokutu ve výši 50 000 Kč.

16. Součástí správního spisu byl podnět Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje, příspěvkové organizace (dále jen „KSÚS“) ze dne 18. 4. 2019 k zahájení řízení s M. Š. V něm je uvedeno, že dne 25. 12. 2019 bylo KSÚS oznámeno propadnutí hráze. Při místním šetření dne 27. 12. 2019 bylo zjištěno poškození komunikace III/1064 a hráze rybníka v důsledku neodborné činnosti při opravě výpustního objektu jeho majitelem. Ačkoli byl majitel poučen o tom, že je třeba vyhotovit projektovou dokumentaci na opravu hráze, požádat o zvláštní užívání komunikace a souhlasná stanoviska silničního správního úřadu a odboru životního prostředí, vlastník započal s opravou hráze.
17. Součástí správního spisu je též petice občanů a vlastníků nemovitostí v obci R. vyjadřující nesouhlas s uzavřením komunikace na hrázi Nového nedvěžského rybníka a vyjádření obce R. k oznámení o opravě Nového nedvěžského rybníka ze dne 6. 5. 2019 reagující na dopis zástupkyně vlastníka rybníka JUDr. Diršmídové ze dne 17. 4. 2019, v němž starosta obce mimo jiné uvádí, že na podzim 2018 po výlovu rybníka si vlastník rybníka pan Š. najal žalobkyni, aby namontovala nový betonový požerák. Po špatném napojení stávajícího dřevěného odtokového potrubí došlo k dalšímu protékání hráze. Žalobkyně na podzim odbagrovala z každé strany hráz. Starosta obce vyjádřil domněnku, že byla narušena stabilita a statika hráze.
18. Ze záznamu č. j. MUBN/85353/2019/OVH ze dne 2. 7. 2019 plyne, že městský úřad dne 10. 5. 2019 zahájil řízení o odstranění stavby „stavební úpravy nádrže N. N. R. – výměna požeráku a výpustného zařízení“ na pozemcích p. č. 528, 1199/1 v katastrálním území R., které byly provedeny bez stavebního povolení. Dne 2. 7. 2019 proběhlo místní šetření, při němž byl rybník napuštěn a v blízkosti hráze byl osazen nový betonový požerák. Rozhodnutím ze dne 10. 7. 2019, č. j. MUBN/85356/2019/OVH, městský úřad nařídil odstranění části stavby vodního díla „stavební úpravy nádrže N. N. R. – výměna požeráku a výpustného zařízení“ na pozemcích p. č. 528, 1199/1 a 490/4 v katastrálním území R., a to objektu požeráku a výpustného odtokového potrubí ve vlastnictví M. Š.. Betonový požerák byl osazen v místě prostoru zdrže a následně bylo položeno nové výpustní potrubí vedoucí přes výše uvedené pozemky do vodního toku Třeblová. Uvedené stavební práce byly provedeny firmou najatou majitelem nádrže bez řádného povolení vodoprávního úřadu, souhlasu dotčených orgánů a vlastníka stavbou dotčeného pozemku, KSÚS.
19. Z úředního záznamu ze dne 28. 11. 2019 o telefonickém hovoru s vyšetřovatelem J. K. z oddělení hospodářské kriminality Policie České republiky, územního odboru Benešov, vyplývá, že pan B. (jednatel žalobkyně) k dotazu ohledně zahájení prací vypověděl, že žalobkyně zahájila práce koncem září 2018 a v polovině října 2018 se již rybník napouštěl, žalobkyně uznala reklamaci a provedla opravu komunikace.
20. Proti příkazu podala žalobkyně odpor, v němž její jednatel uvedl, že požerák a výpustné zařízení je jeden objekt. Výměna požeráku spadá pod režim údržby rybníka, a nejde tedy o stavbu dle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 108 odst. 1 stavebního zákona. Dále odmítl vinu za pozdější poruchu hráze, neboť šlo o havárii v důsledku skryté vady hráze a neodborných pokusů vlastníka rybníka a jeho zaměstnanců před nástupem žalobkyně k provedení prací. Ti se několikrát pokoušeli uvolnit potrubí pod hrází pomocí vysokotlaké vody protlakovou soupravou. Vzhledem k tomu, že potrubí pod hrází bylo dřevěné, došlo k narušení krycí desky žlabu a vytvoření kaveren v konstrukci hráze, což žalobkyni nebylo v době provádění výměny požeráku známo. Po naplnění kapacity rybníka na 100 % došlo po cca 40 dnech k průniku vody mimo potrubí z důvodu narušené hráze, rozšíření skrytých kaveren a následnému zhroucení hráze a vozovky. K uznání reklamace žalobkyně

přistoupila pod tlakem vlastníka, který by jinak zadal práce jiné společnosti a po žalobkyni požadoval náhradu, přičemž žalobkyně byla přesvědčena, že práce byly provedeny bez vad. Pokud by opravu provedla jiná firma, žalobkyně by se nedostala k důkazům o špatném stavu hráze a nemohla prokázat svou nevinu. Uvedla, že vlastník si nechal zpracovat odborné vyjádření pod č. 5/237/2019, které toto její tvrzení podporuje. Věc by měla být posuzována tak, že stav rybníka byl od počátku havarijní. Jednatel žalobkyně provádí tyto práce od roku 1968, dříve jako zaměstnanec Zemědělských staveb Praha, posledních 30 let soukromě. Žalobkyně provedla stovky obdobných zakázek bez závad. Pokud v příkazu městský úřad uvedl, že nejde o první protiprávní jednání žalobkyně, patrně je míněno obvinění ve věci č. j. MUBN/42789/2019/OF, o kterém se jednatel žalobkyně dozvěděl až po právní moci rozhodnutí, neboť jeho děti, které obsluhují jeho datovou schránku, byly na delší dovolené, a on se tak nemohl odvolat. Tutéž záležitost řeší Česká inspekce životního prostředí, přičemž dle žalobkyně je dvojí postih za jednu věc nezákonný. Pokud jde o obvinění, že žalobkyně nedodrží podmínky rozhodnutí o povolení k některým činnostem dle § 14 vodního zákona č. j. 235-10151/2014(MUBN)10151/214, ve věci byl podán odpor a nebyla uzavřena. Žalobkyně vždy jednala s odbornou péčí v dobré víře, že neporušuje zákon.

21. Při jednání dne 22. 1. 2020 se jednatel žalobkyně V. B. za žalobkyni vyjádřil tak, že měl objednávku od pana Š., stavbu prováděl. Požerák vyměnili, ale že je celá hráz špatná, tou dobou nevěděli. Původní požerák byl dřevěný. Jednatel žalobkyně se ptal pana Š., resp. jeho zástupce, jehož jméno si nepamatoval, zda oprava podléhá nějakému ohlášení, žádnou listinu týkající se první části, tedy výměny požeráku, mu nedal, a ujistil ho, že je vše v pořádku. Po výměně požeráku se rybník napustil, žádná vada se neobjevila, dílo předali. Po cca 40 až 50 dnech telefonoval pan Š., že voda protéká mimo požerák a došlo ke zborcení hráze a vozovky. Žalobkyně opravu odmítla s tím, že musí mít povolení. Žalobkyně zajistila projektovou dokumentaci a pan Š. ji tlačil, aby opravu provedla, nebo ji zadá jiné firmě a žalobkyně to bude muset platit. Pokud by žalobkyně opravu neprovedla, nezjistila by, kde byla chyba a proč voda začala protékat. Oprava si vyžádala opravu výpustního potrubí, kterou žalobkyně provedla, včetně překopu hráze. Dle názoru žalobkyně zhoršení stavu hráze zavinil vlastník rybníka svými zásahy před výměnou požeráku. Stavbu jako odpovědná osoba dozoroval Ing. O. S.. Žalobkyně byla při jednání seznámena s podklady pro rozhodnutí, k nimž neměla připomínky. Neměla žádné návrhy na provedení dokazování.
22. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2020, č. j. MUBN/16359/2020/OOPLH, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 2. 2020, č. j. MUBN/28634/2020/OOPLH (dále též „první rozhodnutí městského úřadu“) byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku tak, jak je vymezen v odstavci 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Za přestupek jí byla uložena pokuta 50 000 Kč. V odůvodnění městský úřad mimo jiné konstatoval, že při nepovolených stavebních úpravách došlo k poškození hráze rybníka a komunikace III. třídy v důsledku neodborné činnosti při opravě výpustního objektu rybníka žalobkyní a z důvodu bezpečnosti silničního provozu musela být uzavřena pozemní komunikace.
23. Proti prvnímu rozhodnutí městského úřadu podala žalobkyně dne 7. 2. 2020 odvolání. Namítla, že se nemohla přestupku dopustit, neboť byla stavebním podnikatelem a nikoli stavebníkem. Skutková podstata nebyla naplněna, ani pokud jde o rozsah jednání, neboť městský úřad spojil dvě nesouvisející jednání v jedno, aniž se zabýval jednáním a odpovědností stavebníka před jednáním žalobkyně. Jeho roli ani stav rybníka městský úřad

nezkoumal. Dle žalobkyně důvody poškození hráze nesouvisí s jejím jednáním. Žalobkyně odmítla, že by postupovala neodborně. Uvedla, že tvrdila a prokázala, že měla zajištěny nutné dozory a oprávnění vyžadované zákonem. Zajímala se o to, zda vlastník a stavebník má všechna nutná povolení k provedení opravy požeráku, a zástupcem stavebníka jí bylo potvrzeno, že mají všechna nutná potvrzení a žalobkyně může s činností započít.

24. Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 4. 2020 první rozhodnutí městského úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Konstatoval, že provedení změny stavby bez povolení se může dopustit jak stavebník, tak i stavební podnikatel, přičemž žalobkyně byla uznána vinnou z přestupku jako stavební podnikatel. Skutková podstata přestupku uvedeného v § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona byla naplněna jednáním žalobkyně v období od září 2018 do poloviny října 2018, kdy provedla stavbu nového betonového požeráku. Jednalo se o stavbu nového vypouštěcího objektu, nikoli o opravu původního dřevěného požeráku. V průběhu řízení však nebylo odpovídajícím způsobem zkoumáno, zda k následnému zborcení došlo důsledkem neodborně provedených stavebních prací při výměně požeráku. Zástupce žalobkyně tuto souvislost odmítl s tím, že stavbu dozorovala odpovědná osoba Ing. O. S., přičemž ani dle odborného vyjádření č. 5/237/2019, které si nechal zpracovat vlastník rybníka, nelze spatřovat příčinu ve stavbě nového požeráku. Městský úřad neměl při stanovení výše pokuty zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Při stanovení výše pokuty přihlédl k tomu, že neodborné provedení stavby způsobilo zborcení rybníční hráze, avšak tento závěr neměl odpovídajícím způsobem prověřen. Vysvětlení žalobkyně, proč přistoupila k provedení rekonstrukce v rámci reklamace, žalovaný hodnotil jako věrohodné. Obranu žalobkyně, že byla před zahájením prací ujistěna zástupcem stavebníka, že má všechna potřebná povolení k provedení výměny požeráku, nelze akceptovat, neboť společnost dlouhodobě působící v oblasti výstavby vodních nádrží a rybníků by si měla nechat před zahájením prací od objednatele příslušná povolení předložit, případně se na existenci či potřebu povolení dotázat na příslušném vodoprávním úřadu. Uzavřel, že žalobkyně byla oprávněně shledána vinnou ze spáchání přestupku, nebyl však zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pokud jde o příčinnou souvislost s následným zborcením hráze. Městský úřad neměl dostatek podkladů, aby mohl konstatovat, že stavební práce provedené žalobkyní v rámci budování nového požeráku byly příčinou následného zborcení hráze, aby mohl při stanovení výše pokuty k tíži pachatele přičíst následné zborcení hráze. Jelikož výše pokuty byla stanovena i s přihlédnutím k tomuto nepřezkoumatelnému závěru, žalovaný přistoupil ke zrušení prvního rozhodnutí. Uložil městskému úřadu prošetřit, zda lze prokázat příčinnou souvislost, kdy se nabízí provedení výslechu Ing. O. S. a seznámení se se závěry odborného vyjádření, které si měl nechat zpracovat vlastník rybníka. Pokud se příčinnou souvislost nepodaří prokázat, nelze při stanovení pokuty přičítat žalobkyni k tíži následné zborcení hráze.

25. Do správního spisu bylo doplněno oznámení zástupkyně M. Š. JUDr. T. D. adresované KSÚS ze dne 17. 4. 2019 o opravě hráze, v němž uvedla, že oprava hráze byla dokončena a předána bez vad žalobkyní v dubnu 2019. Oprava byla provedena na základě objednávky M. Š. dle smlouvy o dílo ze dne 15. 1. 2019 z důvodu havarijního stavu hráze, kdy docházelo k významnému průsaku vody. S odkazem na prohlášení žalobkyně jako zhotovitele upozornila, že nemůže být obnoven provoz vozidel po hrázi rybníka. Součástí správního spisu je též prohlášení žalobkyně jako zhotovitele ze dne 6. 4. 2019, které bylo přílohou předávacího protokolu, v němž je uvedeno, že dílo, jehož předmětem byla oprava hráze, bylo provedeno dle smlouvy o dílo ze dne 15. 1. 2019 a bylo dokončeno a předáno

bez vad. Žalobkyně prohlašuje, že na dílo poskytne záruku dvou let za podmínky, že na hrázi bude vyloučen provoz všech motorových vozidel. Při případném obnovení provozu existuje vysoké riziko opětovného poškození hráze a průsaku vody z rybníka, neboť hráz není na takový provoz koncipována. Dále byl do spisu doplněn protokol o kontrole prováděné Městským úřadem Benešov, odborem výstavby a územního plánování, oddělením silničního správního úřadu, zahájené dne 17. 5. 2019. Předmětem kontroly bylo provádění stavebních prací v tělese silnice III/1064 a v silničním pozemku p. č. 1199/1 v souvislosti s činnostmi na pozemku p. č. 528, které byly dle podnětu ze dne 18. 4. 2019 provedeny bez rozhodnutí o povolení zvláštního užívání komunikace. Při kontrole bylo zjištěno, že ve staničení silnice č. III/1064 km cca 0,4105 až 0,4235 byly provedeny stavební práce v tělese silnice a v silničním pozemku p. č. 1199/1 zahrnující provedení výpustního objektu (zatrubnění) Nového nedvěžského rybníka, uložení potrubí a provedení krytu vozovky, které byly provedeny bez povolení příslušného silničního správního úřadu. Součástí správního spisu je také podání pana M. H., bytem N. 10, R., v němž uvádí, že poskytuje fotografie, které dle jeho názoru dokládají, že stav hráze byl vyhovující, neboť voda hrázi neprotékala, k jejímu úniku došlo až po instalaci nové betonové kaberny v říjnu 2018, a vyjádřil domněnku, že došlo k neodborné instalaci kaberny.

26. Dne 27. 10. 2020 se vyjádřila žalobkyně prostřednictvím své zástupkyně, přičemž argumentovala obdobně jako v žalobě. Žádala, aby byl proveden výslech M. Š., M. H. a Ing. O. S. a doplněno dokazování odborným vyjádřením, které si nechal zpracovat vlastník rybníka, a vypracován znalecký posudek z oboru výstavby vodních děl ke zjištění přímé příčinné souvislosti mezi rekonstrukcí požeráku a zborcením hráze.
27. Dne 19. 11. 2020 vydal městský úřad prvostupňové rozhodnutí. V něm popsal předchozí průběh řízení. Citoval odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2020, podle něhož městský úřad neprokázal příčinnou souvislost mezi stavebními pracemi prováděnými žalobkyní v rámci stavby nového požeráku a následným zborcením rybníční hráze. K tomu uvedl, že příčinná souvislost mezi stavebními pracemi prováděnými žalobkyní a následným zborcením rybníční hráze není v dané věci relevantní, neboť nejde o příčinnou souvislost mezi porušením a následkem, pokud jde o absentující stavební povolení. V tomto případě byl porušen veřejný zájem na tom, aby správní orgán mohl dohlédnout na stavební úpravy vodního díla, aby bylo provedeno v souladu s projektovou dokumentací a splňovalo bezpečnostní a užitné podmínky. Zdůraznil, že žalobkyni je ukládán trest za nepovolené práce, nikoli za způsob jejich provedení. Důkazem nepovolených prací je absence stavebního povolení, k čemuž není třeba znaleckého posudku, projektové dokumentace ani výpovědí místních obyvatel, objednatele ani stavebního dozoru. K námitce ohledně havarijního stavu hráze městský úřad uvedl, že práce byly provedeny v období září až října 2018 a nebyly vodoprávnímu úřadu jako havárie oznámeny. Nebyly naplněny znaky krajní nouze, neboť neexistovalo přímo hrozící nebezpečí, jelikož rybník byl vypuštěn, přičemž nebezpečí bylo odvratitelné jiným způsobem, např. zamezením přístupu na hráz. Při odvracení nebezpečí nesmí být způsoben stejně závažný či závažnější následek než ten, který hrozil. K tomu poznamenal, že došlo ke škodám na majetku třetích osob a omezení práv uživatelů. Městský úřad konstatoval, že má na základě spisové dokumentace prokázáno, že žalobkyně v období od konce září do poloviny října 2018 provedla stavební úpravy Nedvěžského nového rybníka – výměnu požeráku a výpustního zařízení – bez stavebního povolení nebo jiného opatření vodoprávního úřadu. Poznamenal, že při nepovolených stavebních úpravách došlo k poškození hráze a komunikace III. třídy ve vlastnictví KSÚS a pozemní komunikace

musela být uzavřena. Zdůraznil, že žalobkyně svou činností mimo jiné ohrozila bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Nebezpečnost jednání žalobkyně plyne již z toho, že naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku, přičemž jednáním žalobkyně byl porušen zájem na tom, aby každý, kdo provádí stavební činnost, měl povolení příslušného úřadu a práci odvedl kvalitně. Tím, že žalobkyně nerespektovala zákon, ohrozila práva ostatních. Žalobkyně svým jednáním porušila povinnost stanovenou v § 15 odst. 1 vodního zákona a § 108 odst. 1 stavebního zákona, a naplnila znaky přestupku dle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona. Městský úřad konstatoval, že při určení druhu a výměry trestu přihlédl k povaze a závažnosti přestupku. Žalobkyně porušila zákonem chráněný zájem, přičemž nejde o první protiprávní jednání, které je s ní projednáváno. Uvedl, že snížil výši pokuty, neboť přihlédl ke snaze žalobkyně situaci napravit. Sankce byla uložena na spodní hranici zákonného rozpětí. Pokud jde o majetkové poměry, přihlédl k tomu, že žalobkyně vlastní vodní elektrárnu.

28. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítla, že se nemohla přestupku dopustit, neboť nebyla stavebníkem, ale stavebním podnikatelem, a vytkla městskému úřadu, že nezkoumal příčinnou souvislost mezi jejím jednáním a poškozením komunikace a hráze, resp. údajnou škodou třetích osob, a nevypořádal se s jejím tvrzením, že již dříve bylo do hráze neodborně zasahováno a žalobkyně byla pouze požádána o urychlenou urgentní opravu, když hráz již začala protékat, a tento průsak nebyl způsoben její činností. Vyjádřila názor, že ve spisové dokumentaci není žádný relevantní důkaz, o který by bylo možné rozhodnutí opřít. Uvedla, že jednání městského úřadu by se dalo posuzovat jako jednání podjaté vůči žalobkyni. Namítla, že městský úřad spojil dvě nesouvisející jednání, a totiž opravu požeráku a řešení havarijního stavu hráze o několik měsíců později, a nezabýval se stavem rybníka a důvody poškození hráze. Vytkla městskému úřadu, že označil příčinnou souvislost za nepodstatnou, nezabýval se příčinnou souvislostí, účastí třetích osob a skutečným stavem rybníka a hráze a neprokázal rozsah jednání žalobkyně a její odpovědnost za protékání vody.

Posouzení žalobních bodů

29. Podle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako stavební podnikatel dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 108 provede stavbu nebo změnu stavby bez stavebního povolení, veřejnoprávní smlouvy, oznámeného certifikátu autorizovaného inspektora nebo v rozporu s nimi.
30. Podle § 108 odst. 1 stavebního zákona se stavební povolení vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.
31. Podle § 15 odst. 1 věty první vodního zákona je třeba k provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich zrušení a odstranění povolení vodoprávního úřadu.
32. Žalobkyně předně namítá, že se nemohla dopustit přestupku, neboť byla stavebním podnikatelem. Žalobkyně v žalobě pouze opakuje námitku uplatněnou v odvolání, aniž by jakkoli reagovala na její vypořádání žalovaným. Soud připomíná, že žaloba směřuje proti napadenému rozhodnutí, přičemž míra precizace žalobních bodů předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně argumentaci

domýšlel, neboť tím by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta (srov. závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Soud proto pouze konstatuje, že se ztotožňuje se žalovaným, že subjektem přestupku dle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, jímž byla žalobkyně uznána vinnou, je stavební podnikatel. Žalobkyně nenamítá, že není stavebním podnikatelem. Žalobní bod tedy není důvodný.

33. Dále žalobkyně namítá, že správní orgány nezkoumaly příčinnou souvislost mezi jejím jednáním a poškozením komunikace a hráze rybníka a označily ji za nepodstatnou.
34. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného v tom, že z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona není prokázání této příčinné souvislosti nezbytné, neboť znakem skutkové podstaty přestupku není vznik škody. Objektem přestupku dle § 181 odst. 1 písm. f) stavebního zákona je především „pořádek“ ve stavebních věcech, který je narušen již tím, že stavba, v tomto případě stavební úprava vodního díla spočívající ve výměně požeráku na podzim 2018, byla provedena bez zákonem vyžadovaného stavebního povolení.
35. Jak ovšem konstatoval žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 14. 4. 2020, jde o okolnost, která může být relevantní při stanovení výše pokuty. V tomto rozhodnutí žalovaný městskému úřadu vytkl, že při stanovení výše pokuty přihlédl k tomu, že neodborné provedení prací žalobkyní při výměně požeráku způsobilo zborcení rybníční hráze, ačkoli neměl dostatek podkladů, aby mohl konstatovat, že žalobkyní provedené stavební práce při stavbě nového požeráku byly příčinou následného zborcení hráze. Uložil proto městskému úřadu prověřit, zda lze příčinnou souvislost prokázat, s tím, že pokud se to nepodaří, nelze zborcení hráze klást žalobkyni k tíži.
36. Ačkoli městský úřad následně v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně je trestána za nepovolené práce, nikoli za způsob jejich provedení, a že prokázání příčinné souvislosti je irelevantní, s ohledem na celkové odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není zcela zřejmé, zda při stanovení výše pokuty nekladl žalobkyni k tíži, že má ze spisové dokumentace vodoprávního úřadu *„najisto postaveno, že při nepovolených stavebních úpravách došlo k poškození hráze a komunikace třetí třídy č. 1064 ve vlastnictví Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje, přísp. org.“*, přičemž *„pozemní komunikace musela být uzavřena z důvodu bezpečnosti silničního provozu“*. Městský úřad oproti svému prvnímu rozhodnutí sice vypustil, že se tak stalo *„v důsledku neodborné činnosti žalobkyně“* při opravě výpustního objektu, nicméně v návaznosti na výše uvedené shodně jako ve svém prvním rozhodnutí zdůraznil, že žalobkyně svou činností ohrozila bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Současně shodně jako ve svém prvním rozhodnutí shledal narušení zájmu společnosti, který spatřoval v tom, aby každý, kdo provádí stavební činnost, měl povolení příslušného úřadu a *„práci odvedl kvalitně.“* Nelze také přehlédnout, že v rámci úvah o krajní nouzi a způsobeném následku městský úřad poznamenal, že v tomto případě došlo ke škodám na majetku třetích osob a omezení práv uživatelů, čímž patrně mínil silnici třetí třídy a její uživatele. V rámci odůvodnění výše pokuty se následně městský úřad omezil již jen na konstatování, že přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku, kdy žalobkyně porušila zákonem chráněný zájem a nejde o první jednání, které s žalobkyní projednává. K tomu dodal, že přistoupil ke snížení sankce oproti předchozímu rozhodnutí na částku 45 000 Kč, neboť přihlédl ke snaze žalobkyně *„situaci napravit“*. Ze stanoviska k odvolání plyne, že tím mínil *„situaci s poškozením hráze.“* Z prvostupňového rozhodnutí není patrné, jakým způsobem byla hodnocena konkrétní povaha a závažnost

přestupku s přihlédnutím k demonstrativnímu výčtu kritérií vymezených v § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky. V této části je prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné.

37. Přestože lze souhlasit s žalovaným, že z hlediska naplnění skutkové podstaty nebylo prokázání příčinné souvislosti nezbytné, soud se s ohledem na nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, pokud jde o určení výše sankce, respektive hodnocení povahy a závažnosti přestupku, neztotožnil se závěrem žalovaného, že nově uložená výše pokuty není odvozena od toho, že nepovolené stavební práce žalobkyně vedly k následnému zborcení (propadu) rybniční hráze. Na základě odůvodnění prvostupňového rozhodnutí totiž nelze jednoznačně konstatovat, že městský úřad při stanovení výše sankce nepřihlédl k tomu, že dle jeho názoru došlo k poškození hráze a komunikace při nepovolené stavební činnosti (v kontextu prvostupňového rozhodnutí byla patrně míněna nepovolená stavební činnost žalobkyně), byla způsobena škoda na majetku třetích osob, omezena práva uživatelů silnice třetí třídy a narušen zájem na kvalitním provedení stavby, přestože, jak správně konstatoval žalovaný, v řízení o přestupku nebyla prokázána příčinná souvislost mezi stavbou nového požeráku a poškozením hráze. Přihlédnutí ke snaze napravit situaci s poškozením hráze jako k polehčující okolnosti naopak spíše naznačuje, že městský úřad spojoval poškození hráze s nepovoleným jednáním žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí neplyne, že by měl žalovaný v úmyslu úvahy městského úřadu ohledně výše pokuty jakkoli korigovat či nahradit vlastní přezkoumatelnou úvahou. V části týkající se určení výše pokuty je prvostupňové i napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Z tohoto důvodu soud shledal námitku, že nebyla zkoumána příčinná souvislost jednání žalobkyně s poškozením hráze, důvodnou. V dalším řízení bude na žalovaném, aby doplnil skutková zjištění ohledně příčinné souvislosti mezi stavbou nového požeráku a poškozením hráze a uzavřením komunikace (v tomto směru bude třeba vypořádat též námitky žalobkyně, že poškození bylo důsledkem činnosti jiných osob), přičemž musí důsledně postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo*. Pokud se snad žalovaný rozhodne rezignovat na zjišťování účinků přestupku žalobkyně, musí od nich zcela odhlédnout i při stanovení sankce, což musí být z odůvodnění této části rozhodnutí jednoznačně zřejmé. Pro účely dalšího řízení soud upozorňuje, že z prvostupňového rozhodnutí ani z obsahu správního spisu není patrné, jaké předchozí protiprávní jednání žalobkyně mělo být v rámci určení výše pokuty zohledněno. Zcela nejasná je v této souvislosti též poznámka městského úřadu o tom, že „*zajímavým námětem k diskusi by byla otázka, proč firma opakovaně provedla nepovolené, tedy neohlášené stavební práce*“.
38. K námitce žalobkyně, že příčinná souvislost mezi jejím jednáním a zborcením hráze byla v řízení *pouze tvrzena* na základě „svědectví kolemjdoucích“, petice místních občanů a záznamů vodoprávního úřadu, je třeba poukázat na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z toho, že příčinná souvislost nebyla prokázána, a to ani v dalším řízení po zrušení prvního rozhodnutí městského úřadu. V tomto směru se tedy námitky žalobkyně, že podklady obsažené ve správním spise příčinnou souvislost neprokazují, míjí s důvody, na nichž stojí napadené rozhodnutí. To se týká též námitky žalobkyně, že jako důkaz slouží laický popis stavu hráze M. H. a jím pořízené fotografie. Napadené ani prvostupňové rozhodnutí není založeno na vyjádření M. H. ohledně stavu hráze. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně, podle níž není zřejmé, na základě čeho byla posouzena příčinná souvislost mezi výměnou požeráku a zhroucením hráze, neboť z napadeného rozhodnutí vyplývá, dle žalovaného nebyla tato příčinná souvislost prokázána.

39. Soud neshledal důvodnou námitku žalobkyně, že se žalovaný nezabýval tím, proč byla odmítnuta žalobkyní oficiálně předložená projektová dokumentace *k opravě poruchy hráze* od Ing. O. S.. Předně je třeba říci, že žalobkyně tuto námitku v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí neuplatnila, a nelze proto žalovanému vytýkat, že na ni konkrétně nereagoval. Z žaloby pak ani není zřejmé, jaký význam má mít dle žalobkyně projektová dokumentace *k opravě poruchy hráze* (patrně jde o projektovou dokumentaci, která měla být dle obsahu spisu zajištěna žalobkyní po výměně požeráku a zborcení hráze pro opravu, kterou žalobkyně provedla v první polovině roku 2019) na rozhodnutí v této věci. Žalobkyně projektovou dokumentaci v žalobě blíže nespecifikovala, neuvedla, kdy měla být předložena, ani jaká skutečnost jí měla být prokázána.
40. Dále se soud zabýval námitkou žalobkyně, že městský úřad spojil dvě nesouvisející jednání, opravu požeráku a řešení havarijního stavu hráze několik měsíců později. Jak upozorňovala žalobkyně v podaném odporu, požerák je typem výpustného zařízení, přičemž vzhledem k časovému vymezení jednání je ve spojení s odůvodněním prvostupňového a napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalobkyni je kladena za vinu pouze stavba výpustného zařízení – požeráku provedená od září do poloviny října 2018, nikoli řešení havarijního stavu hráze (který zahrnoval výměnu výpustního potrubí) o několik měsíců později v první polovině roku 2019, což koresponduje s odůvodněním prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Je však třeba dát za pravdu žalobkyni v tom směru, že vymezení jejího jednání (stavební úpravy provedené bez povolení) v popisu skutku ve výroku prvostupňového rozhodnutí není zcela přesné, neboť vyjádření „*výměna požeráku a výpustného zařízení*“ by mohlo ve spojení s označením pozemků, na nichž měly být stavební úpravy rybníka provedeny, naznačovat, že stavba zahrnuje další nepovolené stavební úpravy nad rámec výměny požeráku. V tomto ohledu nelze přehlédnout, že totožnou formulaci městský úřad použil v řízení o odstranění stavby (stavebních úprav), která měla kromě nového požeráku v místě prostoru zdrže zahrnovat také později provedené výpustní potrubí vedoucí přes pozemky p.č. 528, 1199/1 a 490/4. Ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba vymezit skutek tak, aby nemohl být zaměněn s jiným (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS). Jelikož skutek nebyl ve výroku rozhodnutí o přestupku dostatečně určitě identifikován, jde o vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V dalším řízení tedy bude třeba upřesnit popis skutku ve výroku rozhodnutí o přestupku tak, aby rozsah stavební úpravy provedené bez povolení byl ve výroku zcela jednoznačně vymezen.
41. Soud neshledal důvodnou námitku žalobkyně, že skutková podstata nebyla naplněna, neboť městský úřad spojil jednání více osob. To, že to byla žalobkyně, kdo provedl výměnu původního dřevěného požeráku za nový v období od září do října 2018, bylo prokázáno mimo jiné odporem žalobkyně ze dne 8. 12. 2019 a vyjádřením jejího jednatele při jednání dne 22. 1. 2020. Žalobkyně v odporu uvedla, že dle jejího názoru je výměna požeráku pouhou údržbou, nikoli změnou stavby vodního díla, a namítla, že jí nelze vinit z pozdější poruchy hráze a jejího zhroucení s tím, že v době provádění výměny požeráku jí nebyly známy skryté vady hráze způsobené neodbornými zásahy investora (vlastníka) a jeho zaměstnanců. Při jednání ve věci přestupku jednatel žalobkyně opět potvrdil, že stavbu, o které je vedeno řízení, tedy výměnu požeráku, žalobkyně provedla. K žalobní námitce, že žalovaný shledal naplnění skutkové podstaty přestupku, aniž byl v řízení zkoumán stav hráze a důvody jejího poškození, které nesouvisí s jednáním žalobkyně, se soud vyjádřil výše.

42. Soud se neztotožnil se žalobkyní, že pro rozhodnutí o přestupku bylo relevantním důkazem prohlášení žalobkyně jako zhotovitele ze dne 6. 4. 2019, kterým předávala dokončené dílo bez vad a plně funkční a které správní orgány nezohlednily. Uvedené prohlášení se netýká stavební úpravy vodního díla spočívající ve výměně požeráku, která byla provedena v září až říjnu roku 2018, ale stavební činnosti prováděné až následně po zborcení hráze, k němuž došlo v prosinci 2018, přičemž tato stavební činnost nebyla předmětem tohoto řízení. Z prohlášení ze dne 6. 4. 2019 ani z „části spisu oddělení silničního správního úřadu“, tedy zejména protokolu o kontrole, nelze dovodit, že by žalobkyně při výměně požeráku nenaplnila skutkovou podstatu přestupku, jímž byla uznána vinnou. Z protokolu o kontrole ani jiných podkladů založených ve správním spise neplyne, že by výměnu požeráku na podzim roku 2018 bylo nutno provést neprodleně z důvodu havarijního stavu hráze.
43. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně, že správní orgány hodnotily její výpověď jako lživou. Pokud žalobkyně míří na důvody následného zborcení hráze, žalovaný uvedl, že nelze mít za prokázané (a to ani na základě dopisu obce R. či vyjádření pana H.), že by k poškození hráze došlo činností žalobkyně. V ostatním správní orgány z vyjádření jednatele žalobkyně vycházely.
44. Soud se neztotožňuje s žalobkyní, že spisová dokumentace neobsahuje žádný relevantní důkaz prokazující její vinu. Soud opakuje, že pro rozhodnutí o přestupku žalobkyně nebylo nezbytné prokázat příčinnou souvislost mezi provedením stavby a následným zborcením hráze. Vyjádření obce R. bylo pouze jedním z podkladů, které dokládají, že žalobkyně na základě objednávky vlastníka rybníku provedla stavbu nového betonového požeráku na podzim roku 2018. Jak bylo výše uvedeno, to je potvrzeno též odporem žalobkyně a vyjádřením jejího jednatele při jednání dne 22. 1. 2020. V souladu s tím je rovněž telefonické sdělení Policie České republiky o výpovědi jednatele žalobkyně, pokud jde o dobu provedení stavebních prací. Ze záznamu městského úřadu o místním šetření ze dne 2. 7. 2019 plyne, že v blízkosti hráze byl osazen nový betonový požerák. Rovněž z něj plyne, že pro výměnu požeráku nebylo městským úřadem vydáno stavební povolení a městský úřad zahájil řízení o odstranění stavby. Na základě těchto podkladů lze mít za prokázané, že žalobkyně provedla v období září až října 2018 změnu stavby (stavební úpravu) vodního díla, Nového nedvěžského rybníka, spočívající ve stavbě nového vypouštěcího zařízení – betonového požeráku. Nelze tak souhlasit se žalobkyní, že ve správním spise nejsou jiné důkazy než výslech jednatele žalobkyně, přičemž vyjádření jednatele, který potvrdil provedení stavby požeráku žalobkyní, je nepochybně zásadním podkladem pro vydání rozhodnutí. Městskému úřadu, který je jako vodoprávní úřad speciálním stavebním úřadem dle § 15 odst. 1 písm. d) stavebního zákona příslušným k vydání stavebního povolení ke změně stavby vodního díla dle § 15 odst. 1 vodního zákona [§ 104 odst. 2 písm. c) a § 106 odst. 1 vodního zákona a § 23 vyhlášky č. 388/2002 Sb.] je skutečnost, že pro stavbu nového požeráku nebylo vydáno stavební povolení, známa z vlastní úřední činnosti. Z tohoto důvodu také přistoupil k zahájení řízení o odstranění stavby (betonového požeráku a následně položeného nového výpustního potrubí) a vydání rozhodnutí o jejím odstranění. Jak uvedl městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí, v případě odpovědnosti právnické osoby za přestupek platí objektivní odpovědnost, která vzniká bez ohledu na zavinění fyzické osoby, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě. Žalobkyně nenamítá, že u ní byly splněny předpoklady pro zproštění se odpovědnosti, tedy že by prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Případné liberační důvody dle § 21 odst.

1 zákona o odpovědnosti za přestupky musí tvrdit a prokázat obviněný ze správního deliktu (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2014, č. j. 9 A 39/2011-44, jehož závěry lze aplikovat i ve vztahu k § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Pokud jednatel žalobkyně ve vyjádření při jednání dne 22. 1. 2020 uvedl, že se vlastníka, resp. jeho zástupce, jehož jméno si nepamatoval, ptal, zda oprava podléhá nějakému ohlášení, a že mu žádnou listinu týkající se první části, tedy výměny požeráku, nedal, a ujistil ho, že je vše v pořádku, soud souhlasí s názorem žalovaného vysloveným v rozhodnutí ze dne 14. 4. 2020, že žalobkyně jako stavební podnikatel se nemůže zprostit své odpovědnosti pouze tím, že se nechá v obecné rovině ujistit vlastníkem vodního díla, že je vše v pořádku, aniž by si nechala předložit vydané pravomocné stavební povolení. Je odpovědností stavebního podnikatele, aby si posoudil, zda určitá stavba stavební povolení vyžaduje, či nikoli. Skutečnost, zda byla vypracována projektová dokumentace pro výměnu požeráku, není pro posouzení věci rozhodná.

45. Soud neshledal důvodnou námitku týkající se neprovedení výsledku M. Š., jelikož žalobkyně neuvedla žádná konkrétní tvrzení, která měla být jeho výsledkem prokázána. Z podání žalobkyně ze dne 27. 10. 2020 se jeví, že důkazní návrhy žalobkyně směřovaly zejména k otázce příčinné souvislosti mezi stavbou nového požeráku a zborcením hráze rybníka, k níž se soud vyjádřil výše. Pro prokázání naplnění skutkové podstaty nebyl tento výsledek nezbytný. Pokud žalobkyně v žalobě namítá, že naprosto nepochopitelný byl dotaz městského úřadu na oddělení hospodářské kriminality Policie České republiky v Benešově, soud předně konstatuje, že prvostupňové rozhodnutí odkazuje na odpověď Policie České republiky na dotaz městského úřadu ze dne 28. 11. 2019, která se týkala doby provedení stavebních prací žalobkyní, a nikoli na dotaz, zda orgány činné v trestním řízení v jednání žalobkyně nespátřují naplnění skutkové podstaty trestného činu obecného ohrožení. Nadto lze dodat, že takový dotaz nelze považovat za zcela nepochopitelný vzhledem k vymezení přestupku v § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), podle něhož přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, *nejde-li o trestný čin*, přičemž vedení trestního řízení o totožném skutku brání vedení řízení o přestupku (§ 76 odst. 2, § 77 odst. 1 a § 86 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky). Navíc není patrné, jak by mohl tento dotaz zasáhnout do práv žalobkyně a založit nezákonnost rozhodnutí o přestupku.
46. Skutečnost, že není zřejmé, z jakého důvodu obyvatel části obce N. M. H. dne 21. 6. 2020 poskytl správnímu orgánu fotografie, které dle jeho názoru měly svědčit o tom, že stav hráze byl dříve vyhovující, neboť rybník držel plný stav vody a k úniku vody došlo až po výměně kaberny, nezakládá pochybnost o nezaopatosti městského úřadu. Předně soud opakuje, že prvostupňové ani napadené rozhodnutí z tohoto podkladu nevychází. Napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí vychází ze závěru, že pro rozhodnutí o přestupku není otázka stavu hráze a příčinné souvislosti mezi výměnou požeráku a následným zborcením hráze rozhodná. Lze též poznamenat, že zájem obyvatele části obce N. o věci týkající se Nového nedvěžského rybníka nelze i s přihlédnutím k významu komunikace III. třídy vedoucí po jeho hrázi považovat za nestandardní (viz petice občanů, která je součástí spisu), přičemž podání M. H. nebylo učiněno ke konkrétní spisové značce. Jeho založení do spisu nepředstavuje skutečnost, která by zakládala pochybnost o nepodjatosti úřední osoby pro poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům (§

14 odst. 1 správního řádu). Podjatost úřední osoby žalobkyně ve správním řízení nenamítla, brojila pouze proti postupu městského úřadu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

47. Soud s ohledem na výše uvedené napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným závazným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
48. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují zaplacené soudní poplatky v celkové výši 4 000 Kč (za podání žaloby a za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě) a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Odměnu advokáta soud stanovil za dva úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. K tomu přistupuje náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměnu a náhradu hotových výdajů za návrh na přiznání odkladného účinku soud nepřiznal, neboť tento úkon byl součástí žaloby a nad rámec žalobní argumentace obsahoval pouze minimální odůvodnění. Zástupkyně žalobkyně nedoložila osvědčení o registraci plátce DPH, přičemž ani dle údajů Administrativního registru ekonomických subjektů (ARES) není plátcem této daně. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 800 Kč je žalovaný povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupkyně žalobkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu